

отъ облака почнали да падатъ едри червени капки, които едни отъ жителитѣ взели за капки кръвъ, а друга за капки желѣзо. Чакъ когато приближила нощъта, небето се прояснило, грѣмотѣвицитѣ престанали и населението се успокоило.

Сега вече тайната на „кървавия“ дъждъ е открита, и това явление едва ли може да уплаши нѣкого, особно образованитѣ хора. Причина за червената боя на дъждовнитѣ капки е дребниятъ червеникѣвъ прахъ, който вѣтърътъ често отнася на далечни разстояния. Най-често отечеството на тоя прахъ е голѣмата африканска пустиня Сахара. Южнитѣ вѣтрове го издигатъ високо въ въздуха на цѣли облаци и го пренасятъ въ Египетъ, Тунисъ, а понѣкога — чрезъ Срѣдиземно море — въ Италия, Испания, дори и Германия. После тоя прахъ пада или въ сухъ видъ или съ дъждовнитѣ капки. Първото явление се случва много често: всѣка година по нѣколко пжти; второто е по-рѣдко и затова тѣй много плаши хората.

Тѣй се обясняватъ и така нареченитѣ „сиви“ дъждове, които въ срѣднитѣ вѣкове плашели тѣй много простото население съ жълтия си цвѣтъ. Само че жълтата боя произлиза не отъ минерални частици, а отъ зрѣлия прашецъ на нѣкои растения.

